

Lenka Špryslová

**Anglická sponová slovesa *feel* a *sound* a jejich překladové koreláty v češtině
English copular verbs *feel* and *sound* and their Czech translation equivalents**

Posudek bakalářské práce

Bakalářská práce Lenky Špryslové navazuje na studie Prof. L. Duškové týkající se syntaktické konstantnosti (zejména konstantnosti jmenné části přísudku) a podobně zaměřený výzkum M. Malé.

Ke zkoumání protějšků anglických sponových vět se slovesy smyslového vnímání *feel* a *sound* přistupuje autorka po prostudování různého pojetí sponových sloves v gramatikách obou jazyků a metodologie práce s paralelními korpusy (S. Johansson). Materiál čerpala autorka z anglicko-české složky paralelního korpusu češtiny a dalších jazyků. Už při excerpci řešila řadu problémů – pracovala se starší verzí korpusu bez morfologického značkování, sponová užití obou sloves byla vybrána ze všech výskytů těchto sloves ručně, během excerpce musela autorka rozšířit počet textů, s nimiž pracovala, kvůli nízké frekvenci sponového slovesa *sound*.

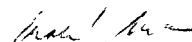
Bylo rozebráno 100 vět se sponovým slovesem *feel* a 100 se slovesem *sound* a jejich české překladové ekvivalenty. Analýza je přitom podstatně detailnější a komplexnější než ve zmíněných studiích M. Malé. Autorka sleduje nejen české protějšky anglických sponových sloves, ale současně i odpovídající protějšky jmenné části přísudku. Ukazuje, že u 9, resp. 5 procent protějšků *feel* a *sound* v sobě český přísudek tvořený lexikálním slovesem spojuje význam anglické spony a jmenné části přísudku. Systematicky si autorka všímá ne/životnosti podmětu sponové predikace v angličtině a v češtině a komentuje případy, kdy v překladu dochází ke změně životnosti podmětu. Zajímavé jsou případy, kdy českým ekvivalentem je jednočlenná slovesná věta se slovesem *být* (např. *She felt sad. – Bylo jí smutno.*), kde je proživatel stavu v češtině konstruován jako dativní předmět. Mezi překladovými ekvivalenty sponových sloves jsou nejčtenější slovesa lexikální. Užití lexikálního slovesa s sebou nese nutné změny ve struktuře českého ekvivalentu – jmenná část přísudku se obvykle reflektuje v příslovečném určení, méně často pak v předmětu lexikálního slovesa. Autorka upozorňuje také na to, že mezi protějšky slovesa *feel* převládají slovesa reflexivní, zatímco u *sound* se jedná převážně o slovesa nereflexivní, což je dáváno do souvislosti s významem obou sloves.

Předložené bakalářské práci lze vytknout určité formální a jazykové nedostatky, které by bylo zřejmě možné odstranit ještě jedním pečlivým čtením, např. formulace *multilingual parallel corpus of Czech and English* (str. 17), *in the all the English examples* (str. 33), *prepositional noun phrase* (str. 39). Tyto nedostatky ale nic nemění na tom, že se jedná, podle mého názoru, o zdařilou bakalářskou práci. Oceňuji také autorčinu samostatnost – jak při studiu sekundární literatury (částečně během pobytu v zahraničí), tak při analýze dokladů, kdy popisuje dobře nejen jednotlivé příklady, ale dokáže se na excerpci dívat i globálně a vytvořit si metodologii zpracování a prezentace dat.

Dotaz k interpretaci jednotlivých dokladů: příklady 29 a 30 jsou hodnoceny jako nulový protějšek jmenné části přísudku. Nejsou ale české protějšky ve skutečnosti explicitnější než anglické věty?

Závěr

Ve své bakalářské práci prokázala L. Špryslová schopnost orientovat se v různých přístupech k tématu práce v sekundární literatuře, přesně analyzovat excerpce získané doklady, logicky uspořádat a dobře prezentovat výsledky svého výzkumu, ale také schopnost všimnout si důležitých detailů a hledat nová řešení. Předložená práce splňuje požadavky kladené na bakalářské práce. Doporučuji ji k obhajobě a předběžně hodnotím jako výbornou.

V Praze 5.9. 2010

PhDr. Markéta Malá, Ph.D.